

[Vagn Bro.]

ledes, at hvis den paagældende er efterlyst, vil Afsoning kunne ske, selv om Sagen er paaanket til Amtet, da vil jeg dog henstille, om der ikke var Mulighed for at indføre det Institut paa dette Omraade, som vi har faaet i den nye Straffelov, om Forbud mod at forlade Stedet, indtil Sagen er afgjort. Det er jo ikke noget, som er særlig alvorligt for den paagældende, thi han kan altid faa Tilladelse til at forlade Stedet, naar han blot kommer og fortæller, hvor han rejser hen, hvorefter Forbudsbestemmelsen naturligvis gælder paa det nye Sted, men det er unægtelig saaledes, at Alimenter volder meget Besvær i Henseende til at faa holdt Rede paa, hvor de bor, saa jeg vilde tro, det var rimeligt at faa tilknyttet en saadan Bestemmelse.

Jeg skal saa gøre en Bemærkning med Hensyn til § 23; det er kun en Bemærkning med Henblik paa den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, som for øvrigt holdt en overordentlig interessant Tale, hvor jeg i og for sig ikke synes, han behøvede at have sagt, at han ikke var Jurist — det var en fortræffelig Tale fra hans Synspunkt; men der er dog en enkelt Misforstaaelse, jeg lige vil have Lov til at nævne. Den ærede Ordfører syntes at være i Tvivl om, at vi ogsaa i Dag har Gældsarrestinstitutionen. Det er forstaaeligt, at den ærede Ordfører ikke er klar over det, for den bruges ikke meget; men det er altsaa ikke saaledes, at Gældsarresten kun fandtes paa David Copperfields Tid. Det er et Institut, vi har, og jeg maa maaske her yderligere føje til, slet ikke med Henblik paa den ærede Ordfører, men af Hensyn til dette Tings ærede Medlemmer, at selve Gældsarresten er en Form for Fængsling, som ærede Medlemmer i givet Tilfælde ikke kan slippe for. Det er jo ganske vist utænkeligt, at Tilfældet skulde fremkomme, men det falder ikke ind under § 56, 1ste Stykke i Grundloven, den Bestemmelse, vi nys har drøftet, idet det uden Tvivl er med Rette, at der i den Statsret, der doceres paa Københavns Universitet, udtrykkelig slaas fast, at Beskyttelsen for Rigsdagens Medlemmer gælder den egentlige strafferetlige Arrest, men ikke paa almindelig civil Arrest. Da det blev betvivlet under Forhandlingerne, at dette Institut ikke fandtes, tillader jeg mig i al Stilfærdighed at gøre opmærksom paa, at det virkelig findes, og at den Form for Arrestation, om jeg maa bruge det Udtryk, gælder for alle uden Indskrænkning. Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling her i Tinget.

Christensen (Høng): Som Ordfører for mit Parti skal jeg tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger, særlig vedrørende Lovforslaget om nogle Ændringer i Retsplejeloven, for saa vidt angaar Behandlingen af Paternitetssager eller Faderskabs-sager, som de her i Lovforslaget benævnes med et dansk Ord. Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit har jo talt som vort Partis Ordfører om Hovedlovforslaget om Børn uden for Ægteskab, og selv om det kunde være fristende at komme nærmere ind paa dette Lovforslag, skal jeg dog af mange forskellige Grunde ikke gøre dette ved denne Lejlighed, idet jeg kan henholde mig til det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmits Udtalelser. Jeg vil blot lige tillade mig at understrege, hvad der blev anført af det ærede Medlem, at det ikke ved dette Lovforslag, hvis det ophøjes til Lov, kan opnaas, at der slettes et Skel mellem Børn født i og Børn født uden for Ægteskab. Hvad man i bedste Fald kan opnaa, er at flytte Skellet, maaske ogsaa at gøre det mindre skarpt, men samtidig opstaaer der nye Skel. Det ærede Medlem har paapeget Grænsen mellem de Børn, der fødes uden for Ægteskab, men hvis Faderskab kan konstateres, og de Børn, for hvis Vedkommende dette ikke kan ske. Jeg vil i denne Forbindelse sige, at jeg helt ud slutter mig til den højtærede Justitsministers Udtalelser ved Lovforslagets Fremsættelse om det beklagelige i, at man maa regne med solidariske Faderskaber; men jeg maa ogsaa give den højtærede Minister Ret i, at der for Tiden ikke synes Mulighed for at komme bort fra disse. Det eneste, man kan sætte sin Lid til, er, at med den stadig fremadskridende Lægevidenskab, med den Indsats, der hidtil er gjort fra Lægernes Side paa dette Omraade, kan det maaske lykkes engang i Fremtiden med afgjort Sikkerhed at fastslaa, hvilken bestemt Mandsperson der er Fader til et bestemt Barn; men endnu er vi jo ikke kommet saa langt.

Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit har Ret i, at vi maa regne med tre Grupper af Børn: for det første dem, der er født i Ægteskab, for det andet dem, der er født uden for Ægteskab, hvis Fader kan udfindes, og for det tredje dem, hvis Fader ikke kan paapeges. Jeg er dog ikke sikker paa, om man ikke i disse Forhold kommer til at regne med en fjerde Gruppe, nemlig de Børn, der er avlet uden for Ægteskab, efter at den paagældende Part har indgaaet Ægteskab, altsaa hvor Barnet er kommet til Verden ved en Krænkelse af Troskabspligten over for den anden Ægtefælle. Vi